

Dine handlinger viser din tro

For jeg skammer mig ikke ved evangeliet; det er Guds kraft til frelse for enhver, som tror, både for jøde, først, og for græker. For i det åbenbares Guds retfærdighed af tro til tro – som der står skrevet: »Den retfærdige skal leve af tro.« (Rom. 1,16-17)

Gud kigger ikke på dine handlinger; men på din tro. Gud dømmer dig ikke, men Han tugter dig, så du kan blive styrket i din tro. Gud ønsker, at vi skal stole på Ham i alt. Intet du gør, bliver du dømt for, Gud vil aldrig fordømme dig – aldrig! Men han ønsker, at du skal stole på Ham – at du skal kende Ham. Jesus har betalt for al din synd – handlinger som du gør, fordi du vakler i din tro. Det er så vigtigt, at vi tror på, at Gud ikke fordømmer os, så vi kan stoppe med at fordømme os selv og andre. Ellers vil vi leve under loven og aldrig mærke den frihed, Kristus har løskøbt os til. Og vi vil fordømme andre for deres handlinger.

Jesus har taget enhver straf, som vi har fortjent pga. synd. Omvendelse handler ikke om, at vi skal være bedre udgave af os selv, men om at vi skal erkende mere af Gud, altså at vi bliver styrket i vores tro på Gud. Så når Helligånden dømmer os, handler det ikke om, at du har gjort noget forkert, men om at du skal have styrket din tro. Dine handlinger afslører din tro - eller din vantro. Gud fordømmer os aldrig – Han elsker os og har accepteret Jesu Kristi offer, derfor kan vi leve i glæde. Det handler ikke om, at vi skal lade være med at gøre noget, men om at Gud ønsker at åbenbare en del af Hans væsen for os, så vi kan blive styrket i vores tro.

Religiøsitet viser os, at vi ikke kender Gud. Jesus fuldbragte værket på korset, altså: Han fuldbragte det – **alt** er gjort! Det vil også sige, at vi intet skal gøre; men hvile i, at Han har gjort værket. Vi er blevet retfærdiggjorte ved Jesu offer på korset. Vi skal tro for at blive retfærdiggjorte.

Men hvad så når det drejer sig om helliggørelsen? I 1. Kor. 1,30 står der, at Kristus er blevet vores retfærdighed og vores helligelse. Når vi ikke skal gøre noget for at blive retfærdige, skal vi så gøre noget for at blive hellige? At tro at vi skal gøre noget for Gud, som

f.eks. at ændre på os selv, skyldes uvidenhed om Guds sande væsen. Jesus er vejen, sandheden og livet. Han er hele vejen, Han har retfærdiggjort os, men Han har også helliggjort os.

- Vi er ikke mere retfærdiggjorte end vi er helliggjorte.

- Vi er retfærdiggjorte, fordi Jesus var lydige i alt,

- vi er helliggjorte fordi Jesus levede et helligt liv.

Alt det, der var Hans, har Han givet til os. Så det, at vi er retfærdiggjorte og helliggjorte, har intet med vores liv at gøre, det afgørende er Jesu Kristi liv og hvordan Han levede. Vi kan ikke gøre os selv retfærdige, vi kan ikke gøre os selv hellige – og heldigvis behøver vi ikke at prøve, fordi Jesus **er** vores retfærdighed og vores helligelse. Halleluja!

Så hvad vil det sige at leve et helligt liv? At tro på Jesus Kristus, at Hans værk på korset er fyldestgørende, og på Hans opstandelse som medførte, at Helligånden har taget bolig i os - når vi tror.

Vi er døde, men Kristus lever: vi er døde, fordi vores gerninger ingen betydning har. Jesus lever i os, fordi det er Hans gerninger, som har betydning. Det er Ham og ikke os!

Når vi læser bibelen, skal vi altid huske, at værket er fuldført, det betyder: ingen anstrengelse fra vores side! Det hele er Hans værk – kun når vi lader det være Hans værk, kan Han få æren. Hvis vi tilføjer: men jeg gjorde det, så ødelægger vi Hans værk og æren er ikke længere Hans.

For alle som drives af Guds ånd, er Guds børn. (Rom. 8,15)

Hvad betyder dette skriftsted? Skal jeg lade mig lede af Guds Ånd for at være Guds barn? Nej! - Jeg **er** ledet af Guds Ånd, ergo er jeg Hans barn! Jeg skal ikke bekymre mig, om jeg er Guds barn eller om jeg kun er det, når jeg er lydige. Jeg er drevet af Guds Ånd, ergo er jeg Guds barn, fordi Jesus var lydige. Min lydighed er ikke afgørende, Jesu Kristi lydighed er afgørende. Kristus var lydige og Gud ser mig som lydige, hvilket er det samme som retfærdige - pga. Jesu Kristi offer.

Hvis I ved Åndens hjælp dræber legemets gerninger, skal I leve. (Rom. 8,13-14)

Men hvordan gør jeg det? Det gør du ikke - Ånden gør det. Det vil sige, det er meningen, at Ånden gør det - men prøver du selv, altså prøver du at ændre på dig selv for at dræbe legemets gerning, holder Ånden pause. Først når du giver op, begynder Ånden at arbejde. Jo mere vi forstår nåden, jo mere vil vi lade Ånden arbejde - fordi vi forstår, at det ikke er os, der skal gøre noget. Vi skal altså intet gøre for at blive retfærdige, hellige eller Guds børn - vi er det, fordi Gud har bestemt, at Jesu offer var nok for os alle. Hver og en!

Jesus tugtede færisæerne, sadukkæerne og Hans egne disciple, fordi de havde et forkert syn på Gud eller vaklede i deres tro. Vi bliver tugtet af Gud, når vi har et forkert billede af Ham. Han ønsker, at vi skal se Ham som den, Han er, og det er ikke en straffende Gud, men en kærlig far, der elsker sine børn og som ønsker at give dem alt.

Hvor er det fantastisk: Vi har en Gud, som bare ønsker, at vi skal være børn, der hviler trygt i Hans favn, fordi Han elsker os! Vores værste fjende er troen på, at vi skal gøre noget for Gud.

Når religiøsitet ikke længere blokerer vores syn, vil vi se en Gud, der har forberedt alt for os og som vil gøre alt for os - derved bliver Hans navn herliggjort.

Intet er umuligt for den, der tror! Fordi himlens og jordens skaber står bag den, som tror.